

de kunne ikke gjøre det, og jeg troer, at der er andre Bekjendtgjørelsesmaader, ved hvilke Ministeriet vilde være istand til hurtigere og sikkrere at bringe Underretning til de Paagjældende. Jeg skal navnlig gjøre opmærksom paa, at der vilde være en Afgang for Marine-ministeriet til gjennem Telegraphen at sætte nogle af vore vigtigste Skibsartspilaber strax i umiddelbar Kundskab om de Forandringer, der ere foregaaende; jeg tænker f. Ex. paa Skagen, Helsingør, Kjøbenhavn og maastee forskjellige Punkter nede ved Beltet. Dernæst troer jeg, at en Bekjendtgjørelsesmaade, som sigter til mere umiddelbart at finde de Skibsfarende, som f. Ex. ved Opflag paa Børsen og paa de forskjellige Afgangsteder ved Havnene, vilde være at foretrække for Bekjendtgjørelse i Bladene. Jeg skal som sagt indskrænke mig til at nævne disse Punkter og henstille dem til den ærede Ministers Overveielse. Men deri troer jeg, at den ærede Minister vil give mig Ret, at den Erfaring, man i denne Vinter har indhøstet om Virkningen af Bekjendtgjørelsen af 10de September 1866, ikke er tilstede til at opfordre til at fortsætte dette System og ikke vidner for, at det er istand til at medføre de Goder for Skibsfarten, som man tænkte at opnaae ved en forlængt Udeliggen af Fyrstibene.

Marineministeren: Jeg maa være aldeles enig med den ærede sidste Taler (Ville) i, at Nytten af, at Fyrstibene vedbleve at ligge ude Vinteren over har været mindre, end man havde ventet. Det er en Ting, der maa være enhver paafaldende, som har med denne Sag at gjøre, hvor uheldige Forholdene have været i Aar med Hensyn til Skibsfarten og med Hensyn til den Betryggelse, man har antaget, at Fyrstibenes Tilstedeværelse vilde yde samme. Der er imidlertid forskjellige Spørgsmaal, der ere bragte paa Bane af den ærede Rigsdagsmand, som jeg vil tillade mig at omtale, før jeg gaaer over til Hovedsagen, som er bragt under Omtale. At vore Fyrstibe ere drevene om i flere Dage i Isen, er en Ting, som naturligt maa følge af Forholdene; naar Isen kommer, drive de om med den Is, i hvilken de sidde faste, og, naar det er blevet

omtalt, at man ikke har Dampstibshjælp tilstede til at give dem Assistance, saa maa jeg derimod indvende, at der har været den Assistance, som var nødvendig for at bringe dem ind i Havn, og jeg kan i saa Henseende ikke Andet end udtale min Paastfjonnelse af den Iver, hvormed denne Tjeneste er bleven udført. Naar det desuagtet ikke har været muligt at tilveiebringe den Nytte, som man havde ønsket og ventet af Kundgjørelsen af 10de September f. A., maa dette for en stor Deel tilskrives de særegne Forhold i Aar. Vi have i Aar haft en Vinter med en stor Mængde Is, og som Følge deraf have Fyrstibene gjentagne Gange været tvungne til at forlade deres Station, medens de mangen en Vinter vilde være istand til roligt og uforstyrret at forblive paa disse. Med Hensyn til de Banfæligheeder, som i saa Henseende ere tilstede, kan jeg end hyderligere forøge Antallet af de Exempler, som ere givne af den ærede Rigsdagsmand ved at bemærke, at selv nu, igaar nemlig, har Fyrstibet paa Drogden været nødt til at forlade sin Station paa Grund af Is; netop de Forhold, som han omtalte at være tilstede i Østerrenden, og som sætte de Skibe under uheldige Forhold, som der ere ankrede, have været af den Bessaffenhed, at Fyrstibet igaar har været nødsaget til at gaae bort. Nu vil man dog ikke paastaae, at det skulde være ønskeligt at man lod være at lægge Skibet ud før den 12te Marts, fordi det engang har viist sig at det har været nødt til at forlade sin Station paa denne Tid af Aaret, og om end lignende Tilfælde ere indtrufne med de andre Fyrstibe, kan man dog ikke derfor ansee det for ønskeligt eller forsvarligt, at man efter et Aars Prøve skulde komme bort fra en Bestemmelse, som er tagen i Skibsfartens Interesse. Der har fra Skibsfartens Side gjentagne Gange og ad forskjellige Veie været hittret Duffe om, at den Forholdsregt maatte blive truffen, som man nu har bestemt sig til at iværksætte, og efter et Aars Forløb, fordi den i dette Aar har viist sig ikke fuldkommen at opfylde sin Bestemmelse, at forlade den, antager jeg vilde være noget forhastet og tildeels overilet. Det er derfor min Tanke endnu at see an i nogen Tid, i eet eller to